

Arrest

nr. 268 162 van 11 februari 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen op 11 augustus 2019, diende op 13 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 29 oktober 2019 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan. De voogdij verviel van rechtswege op 8 februari 2021.

1.3. Op 31 augustus 2021 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 1 september 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 13/08/2019

Overdracht CGVS: 17/02/2020

U had een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) op 15 juni 2021, van 9u05 tot 12u34. U werd bijgestaan door een tolk die de taal Somali machtig is. Het persoonlijk onderhoud werd bijgewoond door meester SMEKENS, Catherine loco meester CHATCHATRIAN, Hajarpi.

A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de stad Merca in het district Merca van de provincie Lower Shabelle. U hebt in Merca gewoond tot aan uw vertrek naar Mogadishu, waar u een drietal maanden verbleef alvorens u Somalië verliet. U bent moslim en een lid van de Bimaal clan.

Uw vader, die landbouwer in Janale was, weigerde enkele jaren op rij om belastingen voor zijn veld te betalen aan Al-Shabaab. Op een dag in 2017 kwamen er enkele jongeren naar zijn veld om de belasting te innen. Toen uw vader opnieuw weigerde te betalen, werd hij neergeschoten. Hij werd naar een ziekenhuis in Merca gebracht maar alle hulp kwam te laat en uw vader overleed aan zijn verwondingen.

Enkele maanden later gingen leden van Al-Shabaab rond in de stad om jongens te rekruteren. Toen ze naar uw huis kwamen, weigerde uw moeder om u met hen mee te sturen. Ze kwamen echter terug op een andere dag en toen uw moeder opnieuw weigerde, sloegen ze haar. U probeerde uw moeder te beschermen, waarna één van de aanvallers u met een mes in uw borst stak en u het bewustzijn verloor.

Een maand later, toen u al grotendeels genezen was, verkocht uw moeder het veld in Janale aan een zakenman en vluchtte het hele gezin naar Mogadishu. Daar verbleven jullie enkele maanden in het huis van uw oom. Omdat Al-Shabaab uw moeder bleef opbellen om u te bedreigen, werd besloten om u weg te sturen uit Somalië.

Begin 2019 vertrok u uit Mogadishu. Op 11 augustus 2019 kwam u in België aan. Op 13 augustus 2019 diende u een verzoek in om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In het kader van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een medisch attest dd. 21.02.2020 waaruit blijkt dat u een litteken hebt, opgesteld door een arts in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u op het ogenblik van uw verzoek om internationale bescherming minderjarig was en u na een leeftijdsbepaling op 29 oktober 2019 een voogd kreeg toegewezen door de dienst Voogdij. Op 8 februari 2021 werd deze voogdij van rechtswege beëindigd aangezien u op die dag meerderjarig werd. Het CGVS is dan ook van oordeel dat er sindsdien in uw hoofde geen bijzondere procedurele noden verbonden aan de hoedanigheid van niet-begeleide minderjarige meer kunnen worden aangenomen.

U maakte verder géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden zouden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet geloofwaardig werd bevonden en u bijgevolg niet aannemelijk maakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

U bent er immers niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u Somalië bent ontvlucht om aan een gedwongen rekrutering van Al-Shabaab te ontkomen.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over essentiële aspecten van uw asielrelaas. Zo komen uw verklaringen op het CGVS in verband met het tijdstip en het motief van uw verwonding door Al-Shabaab niet overeen met wat u beweert bij DVZ. U zegt bij DVZ namelijk dat Al-Shabaab een paar dagen na de aanval op uw vader naar jullie huis gekomen is om het eigenaarsdocument op te eisen en dat ze u hebben verwond toen uw moeder het document aanvankelijk niet wilde afgeven (zie vragenlijst CGVS bij DVZ dd. 13.02.2020, punt 5). Op het CGVS zegt u daarentegen dat Al-Shabaab een paar maanden na het incident met uw vader naar jullie huis kwam om te vragen of u voor hen wilde werken. Toen uw moeder dit weigerde, vielen ze u aan en raakte u gewond (CGVS, p. 13). Het feit dat u er niet in slaagt om coherente verklaringen af te leggen over het tijdstip van en de reden voor uw verwonding, doet twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in verband hiermee.

Bovendien legt u specifiek over het eigenaarsdocument van het veld ook tegenstrijdige verklaringen af. Bij DVZ stelt u dat u erbij was toen Al-Shabaab het document kwam opeisen. Uw moeder heeft het document in huis gezocht, gevonden en uiteindelijk aan Al-Shabaab afgegeven (zie vragenlijst CGVS bij DVZ dd. 13.02.2020, punt 5). Op het CGVS verklaart u echter dat uw moeder het eigenaarsdocument verkocht aan een zakenman die de zakat wel kan betalen (CGVSP, p. 18). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u dat u na uw interview bij DVZ met uw moeder heeft gebeld en dat zij beter heeft uitgelegd wat er precies gebeurd is. Omdat u zelf het bewustzijn verloren had na de messteek, wist u immers niet wat er die dag verder gebeurde (CGVS, p. 18). Het is echter niet geloofwaardig dat u ten tijde van uw interview bij de DVZ niet zou weten of het veld, tevens de voornaamste inkomstenbron van de familie, verkocht werd aan een zakenman of onder dwang afgegeven werd aan Al-Shabaab, zeker aangezien u voor het CGVS verklaart dat uw reis naar Europa werd bekostigd door de opbrengst van de verkoop van de velden van uw vader (CGVS, p. 12).

Bovendien is het vreemd dat u, wanneer u gevraagd wordt of u ooit hulp heeft gezocht voor uw problemen met Al-Shabaab, stelt u dat niemand te vertrouwen is in Somalië, omdat u niet weet wie er voor Al-Shabaab werkt (CGVS, p. 19). Dit is echter tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen dat clanleden elkaar altijd helpen en dat zij ook uw vader en de rest van uw gezin hebben geholpen toen jullie in moeilijkheden verkeerden (CGVS, p. 15 en 19). Verder doorgevraagd of u met niemand over uw problemen had gesproken, zelfs niet met de ouderlingen, stelt u dat u het toch wel aan de ouderlingen verteld had. Echter wanneer gevraagd wat de ouderlingen hierop zeiden, haalt u aan dat u het vergeten bent (CGVS, p. 20). Het is echter niet geloofwaardig dat u zich niet meer zou herinneren wat de clanoudsten u zouden hebben verteld nadat u hen om hulp kwam vragen in verband met uw problemen met Al-Shabaab.

Op basis van al het bovenstaande kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen in verband met uw problemen met Al-Shabaab. U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat u een vrees voor vervolging koestert zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit Somalië krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 (beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>), in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 29 juni 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20210629.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort.

Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Mogadishu te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Mogadishu via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Het CGVS erkent verder dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 29 juni 2021) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. En Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouwnijverheid leeft er op. Al-shabaab blijft evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren in Mogadishu, dat voor hen een gewild doelwit is vanwege de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties. Al-Shabaab blijft ook in de verslagperiode direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en regeringsstrijdkrachten in de stad. Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door doelgerichte aanslagen tegen overheidspersoneel en tegen veiligheidspersoneel (meestal met vuurwapens of granaten) en in minder mate door terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven. Al-Shabaab voert in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en internationaal personeel op de luchthaven, in hotels, bars, coffeeshops, restaurants, politiebureaus en overheidsgebouwen. Hoewel alShabaab bepaalde groepen viseert, vallen er soms burgerdoden. Verschillende bronnen stellen vast dat alShabaab minder grootschalige, complexe aanvallen uitvoert en zich toelegt op het gebruik van geïmproviseerde explosieven. Tijdens de verslagperiode zijn bij de helft van de door ACLED geregistreerde incidenten vuurwapens betrokken. De andere helft zijn aanslagen met explosieven (IED's en granaten).

Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, muitende legereenheden, milities en onbekende gewapende groepen. ACLED registreert ook gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. Een aanhoudende politieke crisissituatie over het verkiezingsproces leidt op 25 april 2021 tot een korte uitbarsting van geweld in bepaalde districten in de hoofdstad tussen enerzijds zwaarbewapende muitende soldaten en antiregeringsmilities en anderzijds de veiligheidsdiensten. ACLED telt minstens vijf gedode soldaten. In mei 2021 ebben de spanningen rond de verkiezingen weg.

Het geweld in de hoofdstad stijgt in december 2020, het begin van de huidige verslagperiode, in vergelijking met de periode juni - november 2020. Daarna volgt het aantal gewelddaden een fluctuerende lijn, met een piek in april 2021, gevolgd door het laagste aantal door ACLED geregistreerde incidenten in deze verslagperiode in mei 2021. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 48 incidenten als violence against civilians met 36 burgerdoden. Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/ remote violence maakt in de huidige verslagperiode 105 doden, waaronder ook burgers.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Mogadishu. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Mogadishu vestigt.

Er wordt immers opgemerkt dat u over een familiaal netwerk beschikt in Mogadishu, waar uw oom met zijn familie woont. Met hem heeft uw gezin reeds vele jaren contact. Bij DVZ stelt u nog dat u soms gedurende een maand op bezoek ging bij uw familie in Mogadishu (zie verklaring DVZ dd. 13.02.2020, punt 10). Op het CGVS stelt u dat u als kind samen met uw broers en zussen soms bij hem een weekend ging logeren (CGVS, p. 7-8). Uw broer M., die in Mogadishu gestudeerd heeft, woonde bovendien tijdens zijn studies in het huis van uw nonkel (CGVS, p. 10). Tenslotte was het ook deze oom die uw hele familie in 2018 een paar maanden opving nadat jullie uit Merca gevlucht zijn (CGVS, p. 8).

Ook spreekt u over financiële steun die uw moeder soms kon genieten van uw oom, die zakenman is (CGVS, p. 7). Het CGVS merkt op dat deze oom een financieel daadkrachtig netwerk vormt in Mogadishu waarbij u zich zou kunnen vestigen, of door wie u zou kunnen worden geholpen met het oog op een vestiging in Mogadishu. Gevraagd waarom u zich niet in Mogadishu zou kunnen vestigen, verwijst u louter naar de gevolgen van uw problemen die, zoals hierboven reeds werd beargumenteerd, niet geloofwaardig zijn bevonden (CGVS, p. 10).

Daarenboven wordt opgemerkt dat u geen zicht biedt op waar de rest van uw gezin, zijnde uw moeder en uw broers en zussen, zich bevinden. Zo stelt u tijdens uw interview bij de DVZ dat zij zich in Mogadishu bevinden (verklaring DVZ, punt 15 en 17). Wanneer u tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS gevraagd wordt waar zij zich bevinden, stelt u dat u niet weet waar zij zich momenteel bevinden en dat zij zich, toen u hen enkele maanden voor uw persoonlijk onderhoud voor het laatst contacteerde, bij een familielid in Lower Shabelle verbleven (CGVS, p. 6), hetgeen vreemd en ongeloofwaardig is.

Bovendien wordt opgemerkt dat u ook over het lot van uw broer M., die in Mogadishu aan de universiteit studeerde en er bij uw oom inwoonde, tegenstrijdige verklaringen aflegt. Zo stelt u bij de DVZ dat hij een natuurlijke dood stierf, maar stelt u voor het CGVS dat hij omkwam bij een bomaanslag (zie vragenlijst CGVS bij DVZ dd. 13.02.2020, punt 17 en CGVS, p. 6). Op uw facebookprofiel (CGVS, p. 10) blijkt echter dat M.A. commentaar gaf op een foto van u en dat zowel hij als u werden getagd in een post van uw broer A. Hieruit blijkt dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wilt bieden op waar en in welke omstandigheden uw gezinsleden zich bevinden.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Mogadishu over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Het door u neergelegde medische attest kan niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. Uit dit document kan immers enkel worden afgeleid dat u een litteken hebt, niet waar, in welke omstandigheden of door wiens toedoen u het hebt opgelopen aangezien het louter naar uw eigen verklaringen verwijst en deze verklaringen, zoals hierboven reeds werd gesteld, tegenstrijdig zijn gebleken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoeker licht toe als volgt:

"II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Verwerende partij verwijt verzoekende partij eerstens vermeende tegenstellingen tussen haar verklaringen op de DVZ en haar gehoor op het CGVS:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij merkt op dat zij op de DVZ amper de tijd kreeg om haar relaas te doen. Zij werd telkens onderbroken met de mededeling dat zij op het CGVS over voldoende tijd zou beschikken om alles in detail uit te leggen. Verzoekende partij meent dan ook dat haar geen vermeende tegenstellingen kunnen worden verweten en volhardt in haar verklaringen zoals gedaan om het CGVS, waar zij over voldoende tijd beschikte en alles uit te leggen en eventuele misverstanden uit te klaren.

II.1.2. Verwerende partij stelt vervolgens het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij ziet duidelijk de ernst van de situatie niet in. Bij wie had verzoekende partij dan hulp moeten zoeken tegen AL Shabab?! Zij doet ten onrechte uitschijnen dat haar clan haar zou kunnen beschermd hebben tegen ALS Shabab, die als een terreurorganisatie wordt beschouwd... Het is dan ook niet serieus te stellen dat verzoekende partij hulp had moeten zoeken bij haar clan en hen bescherming vragen tegen Al Shabab. Deze redenering toont aan hoe onredelijk verwerende partij te werk is gegaan. Verzoekende partij heeft haar problemen en haar vrees uitvoering uiteengezet: p. 12-13 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 12-13]

Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik de problemen en vrees van verzoekende partij grondig onderzocht.

De manier waarop verwerende partij redeneert en desgevallend gebrekkig onderzoekt, schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

II.1.5. Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

Zij meent dan ook dat zijn in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus."

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikel 48/4 VV

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoeker licht toe als volgt:

"II.2.1. Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij trekt niet in twijfel dat verzoekende partij afkomstig is uit Merca; district Lower Shabelle en dat zij er onmogelijk terug kan keren zonder vrees voor haar leven. Echter, verwerende partij meent dat verzoekende partij over een veilig alternatief zou beschikken in Mogadishu – quod certe non.

Mocht Uw Raad - per impossibile - van mening zijn dat in hoofde van verzoekende partij de situatie in Mogadishu moet worden onderzocht, kan onmogelijk gesteld worden dat verzoekende partij zich er zou kunnen vestigen zonder gevaar voor haar leven.

Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij baseert zich hoofdzakelijk op de COI Focus "Somalië: veiligheidssituatie in Mogadishu" van 29 juni 2021 om de veiligheidssituatie in Mogadishu te beoordelen. Zij erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch gaat zij dit vervolgens ten onrechte relativiseren. Over het algemeen blijkt echter uit het rapport dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds precair is.

Zij erkent tevens niet over concrete cijfers te beschikken met betrekking tot de aantal burgerslachtoffers en stelt tevens dat het geweld sinds december 2020 gestegen is:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij geeft zelf aan geen beeld te hebben van het juiste aantal burgerslachtoffers en dat de cijfers waarop zij zich baseert louter de 'gerapporteerde' gevallen betreft, wat uiteraard geenszins strookt met het werkelijke cijfers, dat veel hoger ligt.

Wanneer dat rapport er immers op wordt nagelezen, lijkt dat de aantal incidenten het laatste jaar amper afgenomen is, p. 25

[citaat uit COI Focus]

p. 26 COI focus rapport

[citaat uit COI Focus]

Volgens dit onderzoek is de veiligheidssituatie in Somalië niet verbeterd en in sommige gebieden zelfs verslechterd.

Al Shabab voert in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en internationaal personeel op de luchthaven, in hotels, bars, coffeeshops, restaurants, politiebureaus en overheidsgebouwen.

Hoewel Al Shabab bepaalde groepen viseert, vallen er ook vaak burgerdoden, zoals blijkt uit het rapport.

Het rapport vermeldt tevens dat iedereen door Al Shabab gezien wordt alles vijand en dus als doelwit dient te worden beschouwd: p. 27 COI focus rapport

[citaat uit COI Focus]

Verskillende onafhankelijke bronnen bevestigen dat de dreiging van terroristisch geweld voor iedereen reëel en onvoorspelbaar is: p. 29 COI focus rapport

[citaat uit COI Focus]

Elke burger riskeert er zijn leven door de prominente aanwezigheid van al-Shabaab (AS). AS blijft zeer actief in Somalië ondanks grote militaire druk

II.2.2. Het is werkelijk onbegrijpelijk hoe verwerende partij na het lezen van dit COI focus rapport kan stellen dat het veilig zou zijn voor buerges om zich in Mogadischu te vestigen.

In het rapport wordt letterlijk gesteld dat de veiligheidsdiensten niet in staat zijn om de burgers te beschermen tegen terreur of crimineel geweld. Meer nog: de Somalische veiligheidsdiensten zijn corrupt, plegen zelf mensenrechtenschendingen zonder hiervoor gestraft te worden en zijn geïnfiltrerd door AS. Gezien Somalische burgers niet op hun eigen veiligheidsdiensten kunnen rekenen voor bescherming, moeten ze beroep doen op alternatieven: p. 38

[citaat uit COI Focus]

II.2.3. Verwerende partij benadrukt steevast dat AS gericht geweld pleegt waarbij burgers niet het directe doelwit zijn. Ze geeft daarnaast toe dat hierbij "soms" burgerdoden vallen. Dit is echter een understatement. Verwerende partij kan dan wel een theoretisch betoog uitzetten dat de aanslagen gericht zouden zijn op overheidspersoneel, in de praktijk blijkt dat meer dan "soms" de gewone burgers slachtoffer worden van deze aanslagen:

Op 2 maart 2019 gebeurde er een zware aanslag met vuurgevecht waarbij minstens 36 doden vielen. (<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2Q19/Q3/02/zeker-36-doden-en-tientallen-gewonden-bij-aanslag-en-vuurgevecht>)

Op 24 juli 2019 gebeurde er een aanslag waarbij minstens 7 doden vielen. (<https://www.hln.be/nieuws/buitenland/zeker-zeven-doden-bij-aanslag-op-stadshuis-mogadishu-a9534eed/>)

"Op 29 oktober 2019 gooien onbekenden een handgranaat naar een politiekantoor in het district Hawl Wadaag. Hierdoor sterven een onbekend aantal burgerslachtoffers.

In het district Dayniile voert AS op 11 november 2019 een aanslag uit op het SNA met een radio controlled improvised explosive (RCIED). Het SNA opent hierop het vuur op de AS-militanten. De door ACLED geraadpleegde anonieme bron heeft geen gegevens over eventuele doden en/of gewonden.

Op 10 december 2019 vallen minstens vijf AS-strijders, vermomd als politieagenten, het Somali Youth League (SYU)-hotel in de buurt van het presidentieel paleis aan met granaten en vuurwapens. Tijdens een vuurgevecht met de veiligheidsdiensten kunnen een 80-tal hotelgasten ontsnappen. ACLED registreert vijf doden. Reuters stelt dat drie burgers en twee soldaten om het leven kwamen en vijf AS-strijders. Volgens AS kwamen 25 mensen om het leven.

In het district Wadajir gooien op 29 januari 2020 vermoedelijke Al-Shabaab-strijders een granaat naar het huis van een politieagent. Aanwezige agenten beantwoorden deze aanval met een vuurgevecht. Hierbij raken een onbekend aantal burgers gewond.

Op 28 februari 2020 ontstaat een gevecht tussen verschillende Somalische militairen langsheen clanlijnen (Hawiye versus Abgal) in het district Dharkenley. ACLED vermeldt drie dodelijke slachtoffers zonder er expliciet bij te vermelden of het om militairen of burgers gaat.

Op 19 september 2019 ontploft een landmijn op de Maka al- Mukaramastraat, een van de drukste straten van de stad. AS eist deze aanslag op die gericht was tegen het parlements lid Abdulkadir Arabow. Deze overleeft de aanslag. De geraadpleegde bronnen vermelden twee tot zeven doden. Volgens de door ACLED geraadpleegde bronnen vallen er minstens drie (sommige bronnen stellen zeven) burgerdoden. Radio Dalsan schrijft dat minstens twee mensen stierven en verschillende anderen gewond raakten door deze ontploffing, waaronder Arabow.

Op 6 november 2019 ontsnapt een leraar, die lesgeeft aan voormalige AS-strijders, aan een IED-aanslag in het district Yaaqshiid.

Twee burgers sterven op 25 januari 2020 in het district Dharkenley wanneer een UVIED ontploft, vastgemaakt aan het privévoertuig van een soldaat.

In het district Hawl Wadaag laten onbekende gewapende mannen op 16 februari 2020 een IEP ontploffen in de buurt van een checkpoint. Twee burgers in een tuktuk sterven en drie anderen raken gewond.

AS gooit op 16 september 2019 een handgranaat naar Somalische soldaten in het district Dharkenley. Hierbij raken een soldaat en een burger gewond.

"De dodelijkste aanslag in meer dan twee jaar tijd pleegt AS op 28 december 2019. Een vrachtwagen met explosieven ontploft tijdens het spitsuur aan het Ex-Control-checkpoint en maakt tussen de 76 en de 100

doden. Op 2 januari 2020 betogen honderden inwoners van Mogadishu, op initiatief van de Benadir Regional Administration (BRA), tegen het geweld door AS. Dergelijke betogingen zijn een zeldzaamheid uit angst voor vergeldingsacties van AS." (COI rapport blz. 12)

Op 8 januari 2020 voert AS een zelfmoordbomaanslag in de buurt van het Somalische parlement uit, waarbij Bile Ismail, de directeur van Financiën van het ministerie voor Vrouwen- en Mensenrechtenontwikkeling, sterft. De geraadpleegde bronnen hebben het over vier burgerdoden en minstens tien gewonden." (COI rapport blz. 26-29)

17 augustus 2020: Zeker 17 doden bij aanval tegen hotel in de Somalische hoofdstad Mogadishu: na een urenlang vuurgevecht konden de ordediensten een einde maken aan de aanval. In totaal zouden zeker 17 mensen gedood zijn, onder wie vijf daders. Volgens de politie zijn onder de slachtoffers twee regeringsmedewerkers, drie hotelbewakers en vier burgers. (<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2020/08/16/explosies-en-geweervuur-bij-bestorming-van-hotel-in-de-somalisch/>)

Verzoekende partij wijst voorts op een arrest van september 2014 van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk waarin gesteld wordt dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamitische beweging kunnen aangeduid worden. Dit is een gemakkelijke en naïeve veronderstelling... In de praktijk, weet men immers nooit waar en wanneer een aanslag zal plaatsvinden. Zo zijn niet alleen overheidsinstellingen of internationale organisaties doelwit, maar ook IDP-kampen, restaurants, markten, shoppingcentra en hotels. Ga dit maar eens voortdurend ontwijken...Volgende bronnen bevestigen dat burgers nergens veilig zijn:

[citaat uit COI Focus]

In het "World Report 2020: Somalia" van Human Rights Watch wordt nogmaals bevestigd dat Al-Shabaab zowel gerichte als willekeurige aanvallen uitvoert tegen burgers:

"Al-Shabaab abuses

Al-Shabab executed after unfair trials individuals it accused of working or spying for the government and foreign forces, with media reporting an uptick in executions mid-year; and extorted "taxes" through threats. Al-Shabab conducted targeted and indiscriminate attacks against civilians and civilian infrastructure using improvised explosive devices (IEDs), suicide bombings, and shelling, as well as assassinations, particularly in Mogadishu and Lower Shabelle, which resulted in over 750 civilian deaths and injuries, according to the UN."

II.2.4. Het "World Report 2020: Somalia" van Human Rights Watch bevestigt het misbruik en geweld, zelfs tegenover kinderen, door de Somalische overheid:

"Abuses by government and allied forces

Somali Government forces responded to a handful of largely peaceful demonstrations with lethal force. In May, security forces killed at least one child as students peacefully protested in Beletweyn, following a government decision to postpone exams.

In December 2018, during the run-up to regional presidential elections in Baidoa, Ethiopian forces arrested Mukhtar Robow, a former Al-Shabab leader who ran for the regional presidency, sparking protests. Security forces, notably police forces, responded with lethal force, killing at least 15 protesters and injuring many others between December 13 and 15, according to the UN. Amnesty International documented the killing of a member of parliament and a child on December 14. Dozens were arbitrarily arrested, reportedly including children.

Dozens of government and security officials as well as former electoral delegates and clan elders who had been involved in the 2016 electoral process, were assassinated; Al-Shabab claimed responsibility for some of the killings.

Military courts continue to try defendants in a broad range of cases, including for terrorism-related offenses, in proceedings that violate fair trial standards. According to media reports and the UN, between December 31, 2018, and early November, 2019, the government had carried out at least 16 executions, all for alleged terrorism-related offenses. "

II.2.5 Niet voor niets heeft de VN Veiligheidsraad in haar resolutie van 28 augustus 2020 het mandaat van AMISOM verlengd tot 31 augustus 2021. Ze uit haar ernstige bezorgdheid over de blijvende dreiging van al-Shabaab en ernstige mensenrechtenschendingen:

"Expressing serious concern at the ongoing threat posed by Al-Shabaab, as well as the presence of affiliates linked to Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL, also known as Da'esh), condemning the attacks by Al-Shabaab in Somalia and the region, including the attack on 28 December 2019 which killed over 90 people and injured over 140, expressing concern at the increase in the use of

Improvised Explosive Devices (IEDs), and reiterating its determination to support comprehensive efforts to reduce the threat posed by Al-Shabaab in Somalia."

[...]

Condemning continued violations of international humanitarian law and violations and abuses of human rights, expressing deep concern in particular at violations and abuses committed against children and those involving sexual and gender-based violence in conflict and postconflict situations, recognising that women and girls are disproportionately affected by these violations and abuses in Somalia, recalling the 2020 Conclusions on Children and Armed Conflict (S/2020/174), resolution 1325 (2000) and all subsequent resolutions on Women, Peace and Security, encouraging the swift enactment of the Somali Child Rights Act, underscoring the need to respect, protect and promote human rights, end impunity, and hold accountable those responsible for violations or abuses of human rights and violations of international humanitarian law, and reaffirming its support for the United Nations' zero tolerance policy on sexual exploitation and abuse."

[...]

"Strongly condemns continued attacks by the terrorist group Al-Shabaab, including attacks in the region, on the United Nations Compound in Mogadishu and AMISOM facilities, and urges the FGS, AMISOM and the United Nations to work closely on strengthening safety and security for the United Nations and AU facilities and staff";

II.2.6 Ook de berichtgeving van de Belgische en Nederlandse Ministeries van Buitenlandse Zaken liegt er niet om:

FOD Buitenlandse Zaken België:

"Terrorisme

In heel Somalië zijn terroristische organisaties en milities actief, en met name Al-Shabaab, een islamitische groepering die zich zowel richt op VN- en buitenlandse doelen als op Somalische overheidsinstellingen, markten, hotels, restaurants etc. Het risico op terroristische aanslagen is echter het hoogst in de stad Mogadishu en de rest van Zuid- en Centraal Somalië. De Islamitische Staat in Somalië (IS-S) is ook actief in het land en bevindt zich voornamelijk in noordoost-Puntland.

Recent vonden er volgende zware incidenten plaats in Somalië:

- 31 mei 2020: minstens 10 doden bij een bembomaanslag op een minibus in de buurt van de hoofdstad;*
- 28 december 2019: minstens 81 doden bij een autobomaanslag in het hart van Mogadishu;*
- 13 juli 2019: minstens 26 doden bij een aanslag op het Asasey hotel in Kismayo;*
- 15 juni 2019: 11 doden bij een bomaanslag in het centrum van Mogadishu;*
- 28 februari 2019: minstens 25 doden bij een aanslag met bomauto in het centrum van Mogadishu;*
- 4 februari 2019: minstens 11 doden bij aanslag met bomauto in het centrum van Mogadishu;*
- 9 november 2018: meer dan 50 doden en 100 gewonden bij een aanval op het Sahafi Hotel dichtbij het CID Politiehoofdkwartier in Mogadishu;*
- 14 oktober 2018: meer dan 19 doden ten gevolge van een zelfmoordaanslag in een restaurant en een hotel in Baidoa;*
- 23 februari 2018: 32 doden door een zelfmoordaanslag met een bomauto dichtbij het presidentieel paleis;*
- December 2017: minstens 18 politieagenten gedood in een zelfmoordaanslag in een trainingscentrum in Mogadishu;*
- 28 oktober 2017: minstens 23 doden bij een aanslag met bomauto aan het Nasa-Hablod Hotel in Mogadishu;*
- 14 oktober 2017: meer dan 500 doden bij de ontploffing van twee bomauto's in het centrum van Mogadishu."*

Ministerie van Buitenlandse Zaken Nederland

"In de hoofdstad Mogadishu is de veiligheidssituatie zeer slecht. Al-Shabaab pleegt ook in Mogadishu regelmatig (grote) aanslagen, ondermeer met bomauto's. Doelen zijn hotels, markten, belangrijke kruispunten van wegen en overheidsinstituten. Ook aanslagen op individuele overheidsfunctionarissen worden op straat uitgevoerd, met burgerslachtoffers tot gevolg. De enige relatief veilige plaats in Mogadishu is het vliegveld. Dit wordt door buitenlandse militairen beschermd. Toch heerst ook daar een dreiging van aanslagen.

[...]

In heel Somalië zijn terroristische organisaties en milities actief. Het risico op terroristische aanslagen geldt voor het hele land. Het risico op terroristische aanslagen is het hoogst in de stad Mogadishu en de rest van Zuid-Centraal Somalië. Ook de steden Galkayo en Bosaso (in Puntland) zijn onveilig. In 2018 en 2019 zijn er dagelijks kleine aanslagen waarbij burgerdoden zijn gevallen.

[...]

Er is zware criminaliteit in Somalië. In het land is een levendige handel in wapens, goederen en mensen. Dit komt vooral omdat er vanuit de regering geen toezicht is.

Het officiële rechtssysteem van Somalië functioneert niet of erg slecht. Een groot deel van conflicten wordt niet binnen het rechtssysteem opgelost. Een handelscontract geeft geen garantie op uitvoering."

II.2.7 Verwerende partij verwijst naar (verouderde) arresten van het EHRM en een arrest van het Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het VK om aan te tonen dat er geen reëel risico is op een met artikel 3 strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. In haar arrest van september 2013 stelt het EHRM vast dat AS Mogadishu niet langer in handen heeft, dat er geen frontliniegevechten of bombardementen meer plaatsvinden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden is gedaald: "Although the human rights and security situation in the city was serious and fragile and in many ways unpredictable, it was not of such a nature as to place everyone present there at a real risk of treatment contrary to Article 3." In haar arrest van september 2015 erkent het Hof dat de veiligheidssituatie in Mogadishu "serious and fragile" blijft, maar dat de situatie niet verslechterd is sinds 2013. In haar beide arresten relateert het EHRM de ernst van de situatie. Dit stuit op kritiek bij twee van de zeven rechters. Zij noemden de analyse van het Hof gebrekkig en haar conclusies voorbarig. In 2015 stelden zij dat het Hof de algemene situatie in Somalië op overdreven wijze relateert. Dit is exact wat ook verwerende partij doet.

II.2.8 De gezondheidszorg in Somalië is ondermaats. Een aanzienlijk deel van de bevolking moet het zonder basisgezondheidszorg stellen. De corona-crisis dreigt er een nog ergere humanitaire ramp te veroorzaken: p. 43

[citaat uit COI Focus]

UNHCR meent dat de humanitaire situatie in Somalië zal verslechteren naarmate COVID-19 zich verder verspreidt. De meeste van de 2,6 miljoen intern ontheemden in Somalië leven in overvolle nederzettingen. Velen onder hen leven in tijdelijke onderkomens bestaande uit plastic zakken en karton. Het principe van 'social distancing' is bijna onmogelijk in deze nederzettingen. Er is nauwelijks genoeg schoon water om te drinken, laat staan om de handen te wassen. De verspreiding van het virus zal op deze manier eerder vroeg dan laat plaatsvinden.

De Somalische regering is begonnen met COVID-19 tests uit te voeren in het hele land. Door een decennialang conflict is de gezondheidsinfrastructuur van het land niet in staat om adequaat te kunnen reageren als het virus zich snel zou verspreiden.

Veel Somalische vluchtelingen hebben hun inkomen zien dalen omdat jobs verloren gaan door de preventiemaatregelen. UNHCR heeft geconstateerd dat vluchtelingen tot de eersten behoren die hun baan verliezen. Tegelijkertijd stijgen de voedselprijzen. Geldtransfers van de diaspora, een belangrijke bron van inkomsten voor miljoenen Somaliërs, nemen echter snel af."

<https://www.unhcr.org/be/nl/29517-conflicten-en-hevigeoverstromingen-in-somalie-dwingen-duizenden-mensen-hun-huizen-te-ontvluchten-midden-in-de-strijd-tegen-covid-19.html>

II.2.9. Uit bovenstaande blijkt dat in Somalië, en zeker in Mogadishu, elke burger potentieel gevaar loopt slachtoffer te worden van een volgende terroristische aanslag van AS. Naast AS zijn er verscheidene andere groeperingen, waaronder de veiligheidsdiensten(!), die zorgen voor geweld waarbij burgerslachtoffers vallen. Vertrouwen in de overheid, leger en politie is er nihil. Men moet rekenen op bescherming door de eigen clan die overigens niet tegen alle gevaar bescherming kan bieden. Zij die behoren tot een minderheidsclan, waaronder verzoekende partij, vallen volledig uit de boot en moeten het maar op zichzelf zien te redden. Het geweld zorgt er samen met de extreme droogtes en overstromingen voor dat er sprake is van een ernstige humanitaire ramp in Somalië. Van een menswaardig bestaan, is er geen sprake.

De manier waarop verwerende partij redeneert en desgevallend gebrekkig onderzoekt, schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens artikel 48/4 VW evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat het verweer in het verzoekschrift in wezen beperkt blijft tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het geven van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het op algemene wijze bekritisieren en minimaliseren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hiermee slaagt hij er niet in om de pertinente en correcte motivering van de bestreden beslissing te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Verzoeker minimaliseert de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud. Hij bevestigt zijn verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud en stelt dat hij tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken voortdurend werd onderbroken met de mededeling dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud over voldoende tijd zou beschikken om alles uiteen te zetten. De Raad wijst er eerst op dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem wordt verwacht dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. Het verzoek om bondig te antwoorden ontslaat verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de procedure. Bovendien betreffen de vastgestelde tegenstrijdigheden kernelementen van zijn relaas, zodat redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoeker deze elementen correct weergeeft. Dat verzoeker tijdens het interview bij aanvang van de procedure zou zijn onderbroken en de kans niet zou hebben gekregen om eventuele misverstanden uit te klaren, betreft verder een blote bewering. Verzoeker heeft deze feiten immers niet vermeld bij aanvang van het persoonlijk onderhoud toen hem werd gevraagd hoe het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken was verlopen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 2). Indien zich daadwerkelijk problemen hadden voorgedaan tijdens het interview bij aanvang van de procedure, kan er redelijkerwijs worden verwacht dat verzoeker dit zou melden bij aanvang van het persoonlijk onderhoud toen hem gevraagd werd hoe dit interview was verlopen. Bovendien werden verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen in het Somali. Hij heeft deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Verzoeker toont niet *in concreto* aan dat hem hiertoe niet de mogelijkheid zou zijn geboden. Bovendien merkt de Raad nog op dat verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij alle essentiële elementen van zijn asielaanvraag had kunnen vermelden tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (*Ibid.*). Het verweer in het verzoekschrift biedt, gelet op hetgeen voorafgaat, dan ook geen afdoende verklaring voor de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen bij aanvang van de procedure.

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker tijdens het interview bij aanvang van de procedure in essentie een wezenlijk verschillend feitenrelaas heeft aangebracht wat de door hem ondergane problemen betreft, in vergelijking met zijn persoonlijk onderhoud. Deze vaststelling ondergraaft de geloofwaardigheid van de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten.

Bijkomend stelt de Raad vast dat verzoeker nog meer tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot de bedreigingen van Al-Shabaab. Verzoeker geeft tijdens het interview bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud eerst uitdrukkelijk aan dat Al-Shabaab zijn moeder pas begon te bellen toen zij reeds naar Mogadishu waren gevlucht (CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 2; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 13 en 18), terwijl hij later tijdens het persoonlijk onderhoud dan weer vermeldt dat zijn moeder dagelijks werd gebeld door Al-Shabaab in de periode dat zij zich nog in Merka bevonden (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 18). Verzoekers tegenstrijdige en inconsistente verklaringen over de telefonische bedreigingen door Al-Shabaab doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verhaal voor vervolging.

Waar verzoeker meent dat het niet serieus is van de commissaris-generaal om te stellen dat hij bij zijn clan hulp en bescherming tegen Al-Shabaab had moeten vragen, merkt de Raad op dat zulks verweer geen afbreuk doet aan de motivering in de bestreden beslissing. Uit een eenvoudige lezing blijkt immers dat de commissaris-generaal vaststelde dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegde met betrekking tot het feit of hij zijn clan om hulp had gevraagd alsook dat zijn verklaringen over de reactie van de clanoudsten ongeloofwaardig zijn. De Raad wijst erop dat van verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij gedetailleerde en consistente verklaringen kan afleggen over de ingeroepen vervolgingsfeiten, zodat de voormelde vaststellingen in de bestreden beslissing de geloofwaardigheid van zijn relaas wel degelijk verder ondermijnen.

De Raad wijst er ten overvloede nog op dat verzoeker, noch zijn familieleden gedurende hun verblijf in Mogadishu enige problemen hebben gekend met Al-Shabaab.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt immers dat geen geloof kan worden gehecht aan de telefonische bedreigingen die verzoekers moeder zou hebben ontvangen van Al-Shabaab toen zij zich in Mogadishu bevonden. De Raad acht het bovendien niet aannemelijk dat verzoekers gezinsleden, zoals hij verklaart, terug zouden keren naar de provincie Lower Shabelle (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 6), gezien daar de problemen met Al-Shabaab zouden hebben plaatsgevonden. Er kan dan ook van worden uitgegaan dat verzoekers gezin nog zonder problemen in Mogadishu verblijft. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade door Al-Shabaab.

Volgende motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“U bent er immers niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u Somalië bent ontvlucht om aan een gedwongen rekrutering van Al-Shabaab te ontkomen.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over essentiële aspecten van uw asielrelaas. Zo komen uw verklaringen op het CGVS in verband met het tijdstip en het motief van uw verwonding door Al-Shabaab niet overeen met wat u beweert bij DVZ. U zegt bij DVZ namelijk dat Al-Shabaab een paar dagen na de aanval op uw vader naar jullie huis gekomen is om het eigenaarsdocument op te eisen en dat ze u hebben verwond toen uw moeder het document aanvankelijk niet wilde afgeven (zie vragenlijst CGVS bij DVZ dd. 13.02.2020, punt 5). Op het CGVS zegt u daarentegen dat Al-Shabaab een paar maanden na het incident met uw vader naar jullie huis kwam om te vragen of u voor hen wilde werken. Toen uw moeder dit weigerde, vielen ze u aan en raakte u gewond (CGVS, p. 13). Het feit dat u er niet in slaagt om coherente verklaringen af te leggen over het tijdstip van en de reden voor uw verwonding, doet twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in verband hiermee.

Bovendien legt u specifiek over het eigenaarsdocument van het veld ook tegenstrijdige verklaringen af. Bij DVZ stelt u dat u erbij was toen Al-Shabaab het document kwam opeisen. Uw moeder heeft het document in huis gezocht, gevonden en uiteindelijk aan Al-Shabaab afgegeven (zie vragenlijst CGVS bij DVZ dd. 13.02.2020, punt 5). Op het CGVS verklaart u echter dat uw moeder het eigenaarsdocument verkocht aan een zakenman die de zakat wel kan betalen (CGVSP, p. 18). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u dat u na uw interview bij DVZ met uw moeder heeft gebeld en dat zij beter heeft uitgelegd wat er precies gebeurd is. Omdat u zelf het bewustzijn verloren had na de messteek, wist u immers niet wat er die dag verder gebeurde (CGVS, p. 18). Het is echter niet geloofwaardig dat u ten tijde van uw interview bij de DVZ niet zou weten of het veld, tevens de voornaamste inkomstenbron van de familie, verkocht werd aan een zakenman of onder dwang afgegeven werd aan Al-Shabaab, zeker aangezien u voor het CGVS verklaart dat uw reis naar Europa werd bekostigd door de opbrengst van de verkoop van de velden van uw vader (CGVS, p. 12).

Bovendien is het vreemd dat u, wanneer u gevraagd wordt of u ooit hulp heeft gezocht voor uw problemen met Al-Shabaab, stelt u dat niemand te vertrouwen is in Somalië, omdat u niet weet wie er voor Al-Shabaab werkt (CGVS, p. 19). Dit is echter tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen dat clanleden elkaar altijd helpen en dat zij ook uw vader en de rest van uw gezin hebben geholpen toen jullie in moeilijkheden verkeerden (CGVS, p. 15 en 19). Verder doorgevraagd of u met niemand over uw problemen had gesproken, zelfs niet met de ouderlingen, stelt u dat u het toch wel aan de ouderlingen verteld had. Echter wanneer gevraagd wat de ouderlingen hierop zeiden, haalt u aan dat u het vergeten bent (CGVS, p. 20). Het is echter niet geloofwaardig dat u zich niet meer zou herinneren wat de clanoudsten u zouden hebben verteld nadat u hen om hulp kwam vragen in verband met uw problemen met Al-Shabaab.”

“Het door u neergelegde medische attest kan niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. Uit dit document kan immers enkel worden afgeleid dat u een litteken hebt, niet waar, in welke omstandigheden of door wiens toedoen u het hebt opgelopen aangezien het louter naar uw eigen verklaringen verwijst en deze verklaringen, zoals hierboven reeds werd gesteld, tegenstrijdig zijn gebleken.”

Gelet op het voorgaande, wordt verzoeker niet gevolgd dat zijn problemen en vrees niet grondig werden onderzocht. Hij maakt op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal of de Raad geen rekening zouden hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Een loutere verwijzing naar de algemene humanitaire situatie die enkel steunt op landeninformatie die niet wordt verbonden met verzoekers persoonlijke omstandigheden, toont evenmin een nood aan internationale bescherming aan in toepassing van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft overigens nooit eerder enig element in deze zin aangebracht.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich in dat deel van het land vestigt. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Mogadishu te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

De Raad wijst erop dat verzoeker in staat is om de reis naar Mogadishu te maken en er zich te vestigen. Uit de COI Focus "*Somalië. De veiligheidssituatie in Mogadishu.*" van Cedoca van 29 juni 2021, ter kennis gebracht in de aanvullende nota, blijkt dat Mogadishu ook bereikbaar is via een internationale luchthaven.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, ter kennis gebracht door de commissaris-generaal en bijgebracht door verzoeker in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing. De Raad wijst erop dat de door verzoeker bijgebrachte informatie dezelfde is en voor het overige in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop voorgaande analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu is gesteund. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden ook bevestigd door de informatie in de COI Focus "*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu.*" van 29 juni 2021.

Waar verzoeker het reisadvies van de Belgische FOD Buitenlandse Zaken en de Nederlandse overheid citeert, wijst de Raad erop dat dit advies betrekking heeft op westerlingen die naar Somalië reizen en niet slaat op Somalische staatsburgers. De informatie die hierin is opgenomen is slechts bedoeld om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het land van herkomst van verzoeker, doch vormt geen leidraad voor de asielinstantie die belast is met het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of het reële risico op ernstige schade van verzoekers om internationale bescherming.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen concrete of dienstige argumenten aan die een afbreuk doen aan de motieven in de bestreden beslissing op basis waarvan terecht wordt besloten dat een intern vestigingsalternatief naar de stad Mogadishu, gelet op zijn persoonlijke omstandigheden, in zijn hoofde

redelijk kan worden geacht. Gezien deze motivering, die pertinent en correct is en steun vindt in het administratief dossier, niet dienstig wordt weerlegd, blijft deze onverminderd overeind en wordt overgenomen door de Raad:

“Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Mogadishu. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Mogadishu vestigt.

Er wordt immers opgemerkt dat u over een familiaal netwerk beschikt in Mogadishu, waar uw oom met zijn familie woont. Met hem heeft uw gezin reeds vele jaren contact. Bij DVZ stelt u nog dat u soms gedurende een maand op bezoek ging bij uw familie in Mogadishu (zie verklaring DVZ dd. 13.02.2020, punt 10). Op het CGVS stelt u dat u als kind samen met uw broers en zussen soms bij hem een weekend ging logeren (CGVS, p. 7-8). Uw broer M., die in Mogadishu gestudeerd heeft, woonde bovendien tijdens zijn studies in het huis van uw nonkel (CGVS, p. 10). Tenslotte was het ook deze oom die uw hele familie in 2018 een paar maanden opving nadat jullie uit Merca gevlucht zijn (CGVS, p. 8). Ook spreekt u over financiële steun die uw moeder soms kon genieten van uw oom, die zakenman is (CGVS, p. 7). Het CGVS merkt op dat deze oom een financieel daadkrachtig netwerk vormt in Mogadishu waarbij u zich zou kunnen vestigen, of door wie u zou kunnen worden geholpen met het oog op een vestiging in Mogadishu. Gevraagd waarom u zich niet in Mogadishu zou kunnen vestigen, verwijst u louter naar de gevolgen van uw problemen die, zoals hierboven reeds werd beargumenteerd, niet geloofwaardig zijn bevonden (CGVS, p. 10).

Daarenboven wordt opgemerkt dat u geen zicht biedt op waar de rest van uw gezin, zijnde uw moeder en uw broers en zussen, zich bevinden. Zo stelt u tijdens uw interview bij de DVZ dat zij zich in Mogadishu bevinden (verklaring DVZ, punt 15 en 17). Wanneer u tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS gevraagd wordt waar zij zich bevinden, stelt u dat u niet weet waar zij zich momenteel bevinden en dat zij zich, toen u hen enkele maanden voor uw persoonlijk onderhoud voor het laatst contacteerde, bij een familielid in Lower Shabelle verbleven (CGVS, p. 6), hetgeen vreemd en ongeloofwaardig is.

Bovendien wordt opgemerkt dat u ook over het lot van uw broer M., die in Mogadishu aan de universiteit studeerde en er bij uw oom inwoonde, tegenstrijdige verklaringen aflegt. Zo stelt u bij de DVZ dat hij een natuurlijke dood stierf, maar stelt u voor het CGVS dat hij omkwam bij een bomaanslag (zie vragenlijst CGVS bij DVZ dd. 13.02.2020, punt 17 en CGVS, p. 6). Op uw facebookprofiel (CGVS, p. 10) blijkt echter dat M.A. commentaar gaf op een foto van u en dat zowel hij als u werden getagd in een post van uw broer A. Hieruit blijkt dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wilt bieden op waar en in welke omstandigheden uw gezinsleden zich bevinden.”

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Mogadishu.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker in de stad Mogadishu over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad niet over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP